

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg ved ikke, om det er, fordi hr. Holger K. Nielsen er ved at blive træt – det har jo været en lang debat – men jeg kunne faktisk ikke høre, om hr. Holger K. Nielsen mener, at de fire forbehold er respekteret i Amsterdamtraktaten. Det vil jeg gerne have et svar på.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jamen det mener jeg ikke de er. Det har jeg sagt tidligere i dag, og det ligger i hele vores argumentation. Vi mener ikke, at den retlige undtagelse er respekteret – ikke i substansen, ikke i realiteten, netop fordi den er undergravet af Danmarks deltagelse i Schengensamarbejdet. Og som jeg sagde – idet jeg citerede en hollandsk statssekretær, der har sagt, at juridisk respekteres den, men politisk respekteres den ikke, så vi er politisk forpligtede til at gøre, hvad de andre er blevet enige om – kan man ikke læse den danske protokol anderledes, end at vi har forpligtet os til at følge, hvad de andre er blevet enige om, og jeg synes ikke, det er at leve op til den danske undtagelse, som er noget, der skal være reelt.

Og mange mennesker vil jo sige til sig selv: Hvad er det her for noget? Vi har en undtagelse, men vi gør alligevel, hvad de andre siger.

En sådan politik kan man da ikke byde folk! Og bestemmelsen om de 6 måneder kan kun forstås sådan, at vi har forpligtet os til politisk at følge, hvad de andre er blevet enige om.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg skylder hr. Holger K. Nielsen svar på et spørgsmål om forståelsen af den sidste sætning. Det står jo klart i forslaget til vedtagelse, at det, der skal opfyldes, er, at undtagelserne skal sikres helt og fuldt. Det, der så understreges i den sidste sætning, er, at det skal ske i juridisk bindende form. Det vil sige, at det skal ikke ske ved, at man rejser rundt til regeringerne og laver en eller anden aftale på et stykke papir, der ikke har den bindende virkning, som en protokol har.

Det er det, der skal forstås ved det, hr. Holger K. Nielsen. Det skal ikke forstås sådan, at det er nok, at regeringen rejser ned og får nogle flere juridiske spidsfindigheder – naturligvis ikke – og det følger af den første del af folketingsvedtagelsen, hvad det er for et problem,

som skal løses. Jeg håber, det er en tilfredsstillende forklaring for hr. Holger K. Nielsen.

(Kort bemærkning).

Ove Fich (S):

Blot en enkelt bemærkning. Jeg er overrasket over at høre, at det er en hollandsk statssekretær, der er udslaggivende for SF's holdning til forbeholdet på det retlige område.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Somme tider ved man ikke, hvilket hovede man skal tage sig til, når man hører på hr. Ove Fich her i dag. Det er ikke nogen hollandsk statssekretær, der har været udslaggivende for SF's holdning til det her. Jeg citerede en hollandsk statssekretær, og selv om han er hollænder, kan han da godt have ret, ikke også? Det var da en underlig måde at argumentere på.

Jeg er fuldstændig enig. Indholdet i det her kan ikke forstås anderledes, end at vi politisk har forpligtet os til at følge de andre, og jeg vil ikke være med til en politik, hvor vi siger til befolkningen, at vi har den undtagelse, og så kan befolkningen opleve, at vi i realiteternes verden gør, hvad de andre er blevet enige om. Det er ikke nogen reel undtagelse, skal jeg sige til hr. Ove Fich.

Elisabeth Arnold (RV):

De fire danske undtagelser, som blev forhandlet ind i Edinburgahfgørelsen efter det danske nej i 1992, er forbehold over for den fælles mønts tredje fase, over for forsvarssamarbejdet, over for unionsborgerskabet og over for retlige indre anliggender eller – som det gik på, dengang debatten kørte mest ophidset – fælles politi. Det var i virkeligheden det, der var det oprindelige krav fra SF, vil jeg gerne have lov at minde om.

Det er lidt pudsigt, synes jeg, at det er hr. Keld Albrechtsen, der rejser denne forespørgselsdebat i dag. Hr. Keld Albrechtsen har aldrig nogen sinde regnet de fire danske forbehold for noget som helst, ikke regnet dem for nogen lykkelig eller nogen eftertragteligsværdig konstruktion. Han har aldrig nogen sinde regnet dem for noget som helst og har aldrig ment, at de betød noget, eller at de havde nogen virkning, og derfor er det underligt, at man nu vil bruge Folketingets tid på at diskutere, om de nu er bevaret i den nye Amsterdamtraktat – som man i øvrigt også siger nej til, ligesom man har sagt nej til alt andet, der har med EU at gøre.